

РЕШЕНИЕ

№ 3348

гр. София, 22.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.04.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

**ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова
Теодора Милева**

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **1850** по описа за **2023** година докладвано от съдия Добромир Андреев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63 в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Т. Б. Д., ЕГН [ЕГН] от [населено място], с адрес [улица] срещу Решение № 27 от 03.01.2023 г., постановено по НАХД № 2333 по описа за 2022 г. на Софийски районен съд (СРС), с което потвърдено Наказателно постановление (НП) 11-01-176/24.08.2022 г., издадено от директора на Агенция за държавна финансова инспекция (АДФИ), с което на касатора е наложено, на основание чл. 256, ал. 1 от Закона за обществените поръчки (ЗОП), административно наказание „глоба“ в размер на 1992 лева за нарушение на чл. 17, ал. 1, във вр. чл. 20, ал. 2, т. 2 от ЗОП.

С касационната жалба се сочат основания за отмяна на оспореното решение по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 НПК - нарушение на материалния закон и процесуалните правила. Конкретно се излага, че решението е постановено в противоречие с чл. 17, ал. 1 вр. чл. 20, ал., т. 2 ЗОП. Поддържа се тезата, че „Монтажи“ ЕАД не е публичноправна организация по смисъла на § 2, т.43 от ДР на ЗОП, съответно не е възложител по смисъла на чл. 5, ал. 2, т.14 ЗОП вр. с чл. 6 ЗОП. Твърди се в жалбата, че не е установена вината на санкционираното лице, както и че не било установено по безспорен начин дата на нарушението и стойност на обществената поръчка.

В съдебно заседание касаторът, не се явява, не се представлява. В писмени бележки излага доводи по същество на спора.

Ответникът – директорът на Агенция за държавна финансова инспекция, чрез юрк. Я. оспорва касационната жалба и моли решението на СРС да се остави в сила. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на ответната страна.

Прокурорът от СГП дава заключение, че касационната жалба е неоснователна и недоказана.

Административен съд – София град, I касационен състав, след като прецени допустимостта на жалбата и обсъди направените в нея оплаквания, становищата на страните, събраните по делото доказателства и извърши проверка на обжалваното решение съобразно разпоредбите на чл. 218 и чл. 220 от АПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в законоустановения срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, от легитимирано лице, имащо право и интерес да обжалва съдебния акт, съгласно разпоредбата на чл. 210, ал. 1 от АПК и при спазване на изискванията на чл. 212 от АПК.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна, а решението е правилно.

Настоящият състав счита, че СРС правилно е установил фактическата обстановка по делото.

При издаването на наказателното постановление, съответно съставянето на актът за установяване на административно нарушение не са допуснати нарушения на административно-производствените правила, а установената с тях фактическа обстановка се потвърждава от събраните по делото доказателства.

Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства, в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил. Въз основа на последните е направил изводи, които настоящият състав споделя и предвид разпоредбата на чл. 221, ал. 2, изр. 2 АПК, не намира за необходимо да ги повтаря.

Т. Д. е заемал ръководна длъжност в търговско дружество с държавно участие и е възложител на обществени поръчки по смисъла на чл. 5, ал. 4, т. 2 от ЗОП, в качеството си на представляващ търговското дружество.

В случая са установени кумулативните изисквания по отношение на обект, субект и стойност на обществената поръчка за възникване на основание за прилагане на ЗОП.

С поемането на задължения за разходи в размер на 83 000 лв. без ДДС със сключването на договор със „Стройнорм“ ЕООД с предмет „Обследване, анализи на техническото състояние, съставяне на технически паспорт, изготвяне на технически проект и упражняване на авторски надзор във връзка с изпълнение на ремонта или реконструкцията на язовирни стени и съоръженията към тях“ за язовир Х. 3 е надвишен стойностния праг по чл. 20, ал. 2, т. 2 от ЗОП. По силата на посочената норма, възложителите прилагат процедурите по чл. 18, ал. 1, т. 12 или 13, когато обществените поръчки имат прогнозна стойност при доставки и услуги, включително и услугите по приложение № 2 – от 70 000 лв. до съответния праг по ал. 1 в зависимост от вида на възложителя и предмета на поръчката. В случая възложителят не е приложил съответната процедура за възлагане на изпълнението на обществената поръчка, а е сключил договор със „Стройнорм“ ЕООД. Съгласно изискванията на чл.

17, ал. 1 от ЗОП, възложителите са длъжни да приложат предвидения в закона ред за възлагане на обществена поръчка, когато са налице основанията за това. Такъв подход за възлагане на дейности, предмет на регулиране със ЗОП, освен нарушение на чл. 20, ал. 2, т. 2 от ЗОП, представлява и нарушение на основните принципи на ЗОП - равнопоставеност и недопускане на дискриминация; свободна конкуренция; пропорционалност; публичност и прозрачност.

Неоснователни са доводите на касатора, че през периода представляваното от него дружество не притежавало качеството на публичноправна организация по смисъла на ЗОП, а СРС правилно е мотивирал, че дружеството „Монтажи“ ЕАД е публично предприятие по смисъла на Закона за публичните предприятия и организация от публичния сектор по смисъла на Закона за финансовото управление и контрол в публичния сектор. Посоченото е достатъчно, за да бъде спазено условието по §2, т.43, б. „а“ ДР на ЗОП, и да се възприеме, че „Монтажи“ ЕАД е създадено с конкретната цел да задоволява нужди от общ интерес.

В мотивите на оспореното решение са обсъдени доводите, изложени от касатора като касационни основания, които мотиви настоящият касационен състав споделя напълно. Правилни са изводите на СРС, че АУАН и НП са издадени в съответствие на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, тъй като съдържат всички изискуеми реквизити. СРС е изложил обстояйни и правилни мотиви относно вината при извършването на нарушението, които настоящият състав на съда споделя.

Решението, предмет на касационна проверка, не страда от наведените касационни основания.

По изложените съображения обжалваното решение следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и съобразно разпоредбата на чл.63, ал 3 ЗАНН в съдебните производства по ал.1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК. Предвид своевременно направеното искане от страна на ответника, съдът следва да му присъди разноски за юрисконсултско възнаграждение на основание чл.63, ал.3 ЗАНН, вр. чл.37 от Закона за правната помощ, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер от 80 лева.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, I касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 27 от 03.01.2023 г., постановено по НАХД № 2333 по описа за 2022 г. на Софийски районен съд

ОСЪЖДА Т. Б. Д., ЕГН [ЕГН] от [населено място], [улица] да заплати на Агенция за държавна финансова инспекция, сумата от 80 (осемдесет) лева, представляваща разноски в производството.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.